

OBWIESZCZENIE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

Zgodnie z art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 27 października 1994r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (tekst jednolity Dz. U z 2001r. Nr 110 poz. 1192 ze zm.) zawiadamia się, że w dniu 26 stycznia 2005r. Minister Infrastruktury wydał decyzję znak: BP7b-025-1/04/05/3012 po rozpatrzeniu odwołań od decyzji Wojewody Łódzkiego z 17 września 2004r. Nr 8/2004 o ustaleniu lokalizacji autostrady A-1 przez teren województwa łódzkiego dla odcinka od węzła „Brzeziny” (km 305+080) do węzła „Romanów” (km 320 + 830) wraz z tymi węzłami o następującej treści:

„Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) w związku z art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych i Krajowym Funduszu Drogowym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1192) po rozpatrzeniu odwołań: Stefanii Wąsik, Jerzego Kopczyńskiego, Witolda i Grażyny Wiśniewskich, Krystyny Olbert, Piotra Balasa, Iwony i Grażyny Olczyk, Danieli i Józefa Józefowskich, Anny i Kazimierza Witczak, Longiny i Andrzeja Żurek, Krystyny i Krzysztofa Warczyk, Grzegorza Frankowskiego, Zenona Paradowskiego, Urszuli i Zdzisława Krych, Andrzeja Zientek, Lucji i Michała Lubowieckich, Janiny Śmietana, Teresy, Czesława i Zbigniewa Szychowskich, Marianny, Haliny i Stanisława Spychalskich, Jolanty i Zdzisława Lehman, Tadasza, Zofii, Haliny i Marianny Węgrzynowskich, Marii Daukszys, Danuty, Stefanii, Iwony, Jana i Dariusza Kaliszewskich, Anny i Pawła Pietrzak, Tomasza Stawanuka, Stanisława Kwiatkowskiego, Pawła, Teresy i Mariusza Kwiatkowskich, Jana i Haliny Woźnych, Wojciecha i Anny Rytych, Danuty i Zdzisława Wlazłowskich, Beaty Wlazłowskiej, Krzysztofa Wlazłowskiego, Małgorzaty Wereszka, Jana Wereszka, Krystyny i Sławomira Hajman, Anny i Tomasza Śliwka, Anny Jaworskiej, Marzeny Jaworskiej, Bogdana Jaworskiego, Marii Borowiec, Agnieszki Śliwka, Karola Śliwka, Katarzyny Filipek, Piotra i Anny Skrzyńskich, Krzysztofa Skrzyńskiego, Bronisława Skrzyńskiego, Piotra Macandera, Stefanii Macander, Janiny i Wacława Poździej, Bożeny Kopka, Barbary Stępień, Agnieszki Stępień, Magdaleny Stępień, Alojzego Stępień, Bronisławy Fiutowskiej, Andrzeja Fiutowskiego, Aliny Fiutowskiej, Rafała Fiutowskiego, Tomasza Fiutowskiego, Pawła Fiutowskiego, Ewy Pawelak, Janiny Jackiewicz, Zofii i Ryszarda Krzysztofiak, Danuty Stawiana, Aleksandry, Henryka, Joanny i Jacka Wychowaniec, Kazimierza Łuczaka, Władysława Sterczewskiego,

Władysławy Sterczewskiej, Heleny Sapińskiej, Wiesława Zielińskiego, Sławomira Jędrzyckiego, Małgorzaty Jędrzyckiej, Katarzyny Jędrzyckiej, Magdaleny i Leszka Jędrzyckich, Anny Piotrowskiej, Jadwigi Rosiak, Grzegorza Ślusarczyka, Teresy Ślusarczyk, Cecylii Ślusarczyk, Danieli Kciuk, Armina Kciuk, Mirosława, Sylwii, Jana i Jadwigi Pawlonka, Urszuli i Mariana Pakuła, Henryka Maciejewskiego, Alicji Maciejewskiej, Elżbiety Maciejewskiej, Zofii i Józefa Sułkowskich, Jadwigi i Stefana Rodak, Bożeny Nowickiej, Krystyny, Anny i Marka Dzbanek, Wandy i Henryka Krzyżanek, Alicji i Sylwestra Jarzyna, Alicji i Dariusza Gomulak, Anny i Krzysztofa Potulskich, Jadwigi Szczepaniak, Włodzimierza Szczepaniak, Anny Szczepaniak, Jacka Szczepaniak, Joanny Szczepaniak, Michała Szczepaniak, Czesława Sapała, Arkadiusza Sapała, Mieczysława Szymańskiego, Danuty, Kazimierza i Tomasza Woźny, Anny Stasiak, Sławomira Stasiak, Henryka Stasiak, Adama Stasiak, Jadwigi Stepień, Urszuli, Józefa, Jana i Pawła Krupeckiego, Franciszki i Izabeli Krawczyńskich, Waclawa Przysieckiego, Roberta Przysieckiego, Ewy Różyckiej, Henryka Różyckiego, Bogusławy Różyckiej, Stanisława Szczęśniaka, Marii Szczęśniak, Doroty i Sylwestra Szczesniak, Walentego Ciupinskiego, Jolanty i Norberta Lewandowskich, Kazimierza Olejnik, Krystyny Olejnik, Małgorzaty Stepień, Marka Stepień, Witolda Stepień, Justyny Stepień, Ireny Czubak, Aleksandry i Adama Ościk, Jerzego Pobijanek, Eugenii Kalinowskiej, Edmunda Schilf, Marii Ilkiewicz, Michała Klat, Magdaleny Klat, Mateusza Klat, Ryszarda Żak, Małgorzaty Maj, Zofii Wolskiej, Zdzisława Langner, Jolanty Gieblewicz, Marka Gieblewicz, Stanisława Jakuba Szczęśniaka, Jadwigi Żychalskiej, Zofii Irzyk, Barbary, Henryka i Marina Daglis, Jadwigi Siuto, Teresy Olejniczak, Janiny Kuli, Izabeli, Ilony i Daniela Stachurskich, Stanisława Polnau, Rozalii, Moniki, Magdaleny, Rafała, Michała i Sławomira Polnau, Zofia, Arkadiusza i Edwarda Dałek, Wandy Kozel, Jadwigi Jabłońskiej, Bogumiły i Henryka Kaniorskich, Barbary i Ryszarda Janowskich, Anny Komorowskiej, Barbary i Zenona Maj, Zdzisława Kisiel, Stanisława Kisiel, Izabeli, Bogusławy i Wiesława Maciejczak, Jadwigi Klimczak, Heleny Zglińskiej, Grzegorza Pawlaka, Pauliny i Walentego Jarmolińskich, Leszka Spakowskiego, Stanisławy Spakowskiej, Elżbiety Kłys, Elżbiety i Zdzisława Kopcisz, Barbary i Remigiusza Kowalczyk, Stanisława Kopcisz, Małgorzaty Łukasik, Doroty Włodarczyk, Marioli Lass, Grażyny i Ireny Kmiotek, Magdaleny Olczyk, Franciszka Stepień, Anny Masiewicz, Eugeniusza i Henryka Ziewieckich, Andrzeja Antczaka, Anny Stasiak,

Sławomira Stasiak, Henryka Stasiak, Adama Stasiak, Jadwigi Stępień, Urszuli, Józefa, Jana i Pawła Krupeckich, Franciszki i Izabeli Krawczyńskich, Wacława Przysięckiego, Roberta Przysięckiego, Ewy, Bogusławy i Henryka Różyckich, Stanisława Szczęśniaka, Walentego Ciupińskiego, Jolanty i Norberta Lewandowskich, Kazimierza Olejnik, Krystyny Olejnik, Małgorzaty Stępień, Marka Stępień, Witolda Stępień, Justyny, Zarządu Osiedla Andrzejów, Stowarzyszenia „Obywatel”, Obywatelskiego Ruchu Ekologicznego, Stowarzyszenia „Bezpieczna Autostrada”, Zarządu Pracowniczego Ogródka Działkowego „Kolejarz – Olechów” i Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad od decyzji Wojewody Łódzkiego r 8/2004 z 17 września 2004 r. o ustaleniu lokalizacji autostrady A-1 przez teren województwa łódzkiego dla odcinka: od węzła „Brzeziny” (km 305+080) do węzła „Romanów” (km 320+830) wraz z tymi węzłami:

1) Uchylam zaskarżoną decyzję w części dotyczącej następujących ustaleń:

- część IV decyzji, punkt 1, lit. b),
- część IV decyzji, punkt 1, lit. d), tiret drugie,
- część IV decyzji, punkt 2.

2) Rozstrzygam sprawy objęte uchyloną częścią decyzji w sposób następujący:

- w części IV decyzji, w punkcie 1 dodaję lit. b) w brzmieniu:
"b) ograniczenie emisji hałasu dla terenów podlegających ochronie akustycznej poprzez zaprojektowanie odpowiednich zabezpieczeń akustycznych",
- w części IV decyzji, w punkcie 1, lit. d) dodaję tiret drugie w brzmieniu:
" - zminimalizowanie możliwości zakłóceń stosunków wodnych",
- w części IV decyzji dodaję punkt 2 w brzmieniu:
"2. Zgodnie ze wskazaniem lokalizacyjnym z dnia 28 lutego 2003 r. nr 12/03 oraz dokumentacją do wniosku o ustalenie lokalizacji autostrady w dalszych pracach projektowych należy uwzględnić uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego w następujących, szacunkowych strefach

ponadnormatywnego oddziaływania autostrady na środowisko, licząc od zewnętrznych krawędzi jezdni:

- I strefa oddziaływań ekstremalnych - do 20 m, w której mogą się znaleźć wyłącznie pasy zieleni izolacyjnej i inne urządzenia ochrony środowiska,
- II strefa zagrożeń - od 20 do 60 m, w której należy wprowadzić ograniczenia dotyczące zakazu upraw warzyw i owoców przeznaczonych do bezpośredniego spożycia,
- III strefa uciążliwości - od 60 do 180 m, z poszerzeniem jej na obszarach o intensywnej zabudowie do 250 m, jako strefy potencjalnie negatywnych skutków dla ludzi, głównie w odniesieniu do zabudowy mieszkaniowej i obiektów użyteczności publicznej".

3) utrzymuję w mocy rozstrzygnięcia decyzji w pozostałej części.

UZASADNIENIE

W dniu 17 września 2004 r. Wojewoda Łódzki, działając na podstawie art. 21 ust.1 i art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych i Krajowym Funduszu Drogowym, wydał decyzję nr 8/2004 ustalającą lokalizację autostrady A-1 przez teren województwa łódzkiego dla odcinka: od węzła „Brzeziny” (km 305+080) do węzła „Romanów” (km 320+830).

Od decyzji tej odwołania złożyli: Stefania Wąsik, Jerzy Kopczyński, Witold i Grażyna Wiśniewscy, Krystyna Olbert, Piotr Balas, Iwona i Grażyna Olczyk, Daniela i Józef Józefowscy, Anna i Kazimierz Witczak, Longina i Andrzej Żurek, Krystyna i Krzysztof Warczyk, Grzegorz Frankowski, Zenon Paradowski, Urszula i Zdzisław Krych, Andrzej Zientek, Lucja i Michał Lubowieccy, Janina Śmietana, Teresa, Czesław i Zbigniew Szychowscy, Marianna, Halina i Stanisław Sychalscy, Jolanta i Zdzisław Lehman, Tadeusz, Zofia, Halina i Marianna Węgrzynowscy, Maria Daukszys, Danuta, Stefania, Iwona, Jan i Dariusz Kaliszewscy, Anna i Paweł Pietrzak, Tomasz Stawanuk, Stanisław Kwiatkowski, Paweł, Teresa i Mariusz Kwiatkowscy, Jan i Halina Woźny, Wojciech i Anna Rytych, Danuta i Zdzisława Wlazłowski, Beata Wlazłowska, Krzysztof Wlazłowski, Małgorzata Wereszka, Jan Wereszka, Krystyna i Sławomir Hajman, Anna i Tomasz Śliwka, Anna Jaworska, Marzena Jaworska, Bogdan Jaworski, Maria Borowiec, Agnieszka Śliwka, Karol Śliwka,

Katarzyna Filipek, Piotr i Anna Skrzyńscy, Krzysztof Skrzyński, Bronisław Skrzyński, Piotr Macander, Stefania Macander, Janina i Waclaw Poździej, Bożena Kopka, Barbara Stępień, Agnieszka Stępień, Magdalena Stępień, Alojzy Stępień, Bronisława Fiutowska, Andrzej Fiutowski, Alina Fiutowska, Rafał Fiutowski, Tomasz Fiutowski, Paweł Fiutowski, Ewa Pawelak, Janina Jackiewicz, Zofia i Ryszard Krzysztofiak, Danuta Stawiana, Aleksandra, Henryk, Joanna i Jacek Wychowaniec, Kazimierz Łuczak, Władysław Sterczewski, Władysława Sterczewska, Helena Sapińska, Wiesław Zieliński, Sławomir Jędrzycki, Małgorzata Jędrzyckiej, Katarzyna Jędrzyckiej, Magdalena i Leszek Jędrzyccy, Anna Piotrowska, Jadwiga Rosiak, Grzegorz Ślusarczyk, Teresa Ślusarczyk, Cecylia Ślusarczyk, Daniela Kciuk, Armin Kciuk, Mirosław, Sylwia, Jan i Jadwiga Pawlonka, Urszula i Mariana Pakuła, Henryk Maciejewski, Alicja Maciejewska, Elżbieta Maciejewska, Zofia i Józef Sułkowscy, Jadwiga i Stefan Rodak, Bożena Nowicka, Krystyna, Anna i Marek Dzbanek, Wanda i Henryk Krzyżanek, Alicja i Sylwester Jarzyna, Alicja i Dariusz Gomulak, Anna i Krzysztof Potulscy, Jadwiga Szczepaniak, Włodzimierz Szczepaniak, Anna Szczepaniak, Jacek Szczepaniak, Joanna Szczepaniak, Michał Szczepaniak, Czesław Sapała, Arkadiusz Sapała, Mieczysław Szymański, Danuta, Kazimierz i Tomasz Woźny, Anna Stasiak, Sławomir Stasiak, Henryk Stasiak, Adam Stasiak, Jadwiga Stępień, Urszula, Józef, Jan i Paweł Krupeccy, Franciszka i Izabela Krawczyńskie, Waclaw Przysiecki, Robert Przysiecki, Ewa Różycka, Henryk Różycki, Bogusława Różycka, Stanisław Szczęśniak, Maria Szczęśniak, Dorota i Sylwester Szczesniak, Walenty Ciupiński, Jolanta i Norbert Lewandowscy, Kazimierz Olejnik, Krystyna Olejnik, Małgorzata Stępień, Marek Stępień, Witold Stępień, Justyna Stępień, Irena Czubak, Aleksandra i Adam Ościk, Jerzy Pobijanek, Eugenia Kalinowska, Edmund Schilf, Maria Ilkiewicz, Michał Klat, Magdalena Klat, Mateusz Klat, Ryszard Żak, Małgorzata Maj, Zofia Wolska, Zdzisław Langner, Jolanta Gieblewicz, Marek Gieblewicz, Stanisław Jakub Szczęśniaka, Jadwiga Żychalska, Zofia Irzyk, Barbara, Henryk i Marcin Daglis, Jadwiga Siuto, Teresa Olejniczak, Janina Kula, Izabela, Ilona i Daniel Stachursey, Stanisław Polnau, Rozalia, Monika, Magdalena, Rafał, Michał i Sławomir Polnau, Zofia, Arkadiusz i Edward Dalek, Wanda Kozel, Jadwiga Jabłońska, Bogumiła i Henryk Kaniorscy, Barbara i Ryszard Janowscy, Anna Komorowska, Barbara i Zenon Maj, Zdzisław Kisiel, Stanisława Kisiel, Izabela, Bogusława i Wiesław Maciejczak, Jadwiga Klimczak, Helena Zglińska, Grzegorz Pawlak, Paulina i Walenty Jarmolińscy, Leszek Spakowski, Stanisława Spakowska, Elżbieta Kłys, Elżbieta i Zdzisław Kopcisz, Barbara i Remigiusz Kowalczyk, Stanisław Kopcisz, Małgorzata Łukasik, Dorota Włodarczyk, Mariola Lass, Grażyna i Irena Kmiotek, Magdalena Olczyk, Franciszek Stępień, Anna Masiewicz, Eugeniusz i Henryk Ziewieccy, Andrzej Antczak, Anna Stasiak, Sławomir Stasiak, Henryk Stasiak, Adam Stasiak, Jadwiga Stępień, Urszula, Józef, Jan i Paweł

Krupeccy, Franciszek i Izabela Krawczyńscy, Waclaw Przysięccy, Robert Przysięcki, Ewa, Bogusława i Henryk Rózyccy, Stanisław Szczęśniak, Walenty Ciupiński, Jolanta i Norbert Lewandowscy, Kazimierz Olejnik, Krystyna Olejnik, Małgorzata Stępień, Marek Stępień, Witold Stępień, Zarząd Osiedla Andrzejów, Stowarzyszenie „Obywatel”, Obywatelski Ruchu Ekologiczny, Stowarzyszenie „Bezpieczna Autostrada”, Zarząd Pracowniczego Ogródka Działkowego „Kolejarz – Olechów” i Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad.

Wszystkie odwołania zostały wniesione w terminie.

Jerzy Kopczyński, Witold i Grażyna Wiśniewscy, Krystyna Olbert, Piotr Balas, Iwona i Grażyna Olczyk, Daniela i Józef Józefowscy, Anna i Kazimierz Witzak, Longina i Andrzej Żurek, Krystyna i Krzysztof Warczyk, Grzegorz Frankowski, Zenon Paradowski, Urszula i Zdzisław Krych, Andrzej Zientek, Lucja i Michał Lubowieccy, Janina Śmietana, Teresa, Czesław i Zbigniew Szychowscy, Marianna, Halina i Stanisław Spsychalscy, Jolanta i Zdzisław Lehman, Tadeusz, Zofia, Halina i Marianna Węgrzynowscy, Maria Daukszys, Danuta, Stefania, Iwona, Jan i Dariusz Kaliszewscy, Anna i Paweł Pietrzak, Tomasz Stawanuk, Stanisław Kwiatkowski, Paweł, Teresa i Mariusz Kwiatkowscy, Jan i Halina Woźny, Wojciech i Anna Rytych, Danuta i Zdzisława Wlazłowscy, Beata Wlazłowska, Krzysztof Wlazłowski, Małgorzata Wereszka, Jan Wereszka, Krystyna i Sławomir Hajman, Anna i Tomasz Śliwka, Anna Jaworska, Marzena Jaworska, Bogdan Jaworski, Maria Borowiec, Agnieszka Śliwka, Karol Śliwka, Katarzyna Filipek, Piotr i Anna Skrzyńscy, Krzysztof Skrzyński, Bronisław Skrzyński, Piotr Macander, Stefania Macander, Janina i Waclaw Poździej, Bożena Kopka, Barbara Stępień, Agnieszka Stępień, Magdalena Stępień, Alojzy Stępień, Bronisława Fiutowska, Andrzej Fiutowski, Alina Fiutowska, Rafał Fiutowski, Tomasz Fiutowski, Paweł Fiutowski, Ewa Pawelak, Janina Jackiewicz, Zofia i Ryszard Krzysztofiak, Danuta Stawiana, Aleksandra, Henryk, Joanna i Jacek Wychowaniec, Kazimierz Łuczak, Władysław Sterczewski, Władysława Sterczewska, Helena Sapińska, Wiesław Zieliński, Sławomir Jędrzycki, Małgorzata Jędrzyckiej, Katarzyna Jędrzyckiej, Magdalena i Leszek Jędrzyccy, Anna Piotrowska, Jadwiga Rosiak, Grzegorz Ślusarczyk, Teresa Ślusarczyk, Cecylia Ślusarczyk, Daniela Kciuk, Armin Kciuk, Mirosław, Sylwia, Jan i Jadwiga Pawlonka, Urszula i Mariana Pakuła, Henryk Maciejewski, Alicja Maciejewska, Elżbieta Maciejewska, Zofia i Józef Sułkowscy, Jadwiga i Stefan Rodak, Bożena Nowicka, Krystyna, Anna i Marek Dzbanek, Wanda i Henryk Krzyżanek, Alicja i Sylwester Jarzyna, Alicja i Dariusz Gomulak, Anna i Krzysztof Potulscy, Jadwiga Szczepaniak, Włodzimierz Szczepaniak, Anna Szczepaniak, Jacek Szczepaniak, Joanna Szczepaniak, Michał Szczepaniak, Czesław Sapała, Arkadiusz Sapała, Mieczysław Szymański, Danuta, Kazimierz i Tomasz Woźny, Anna Stasiak, Sławomir Stasiak, Henryk Stasiak, Adam Stasiak, Jadwiga

Stępień, Urszula, Józef, Jan i Paweł Krupeccy, Franciszka i Izabela Krawczyńskie, Waław Przsiecki, Robert Przsiecki, Ewa Rózycka, Henryk Rózycki, Bogusława Rózycka, Stanisław Szczęśniak, Maria Szczęśniak, Dorota i Sylwester Szczesniak, Walenty Ciupiński, Jolanta i Norbert Lewandowscy, Kazimierz Olejnik, Krystyna Olejnik, Małgorzata Stępień, Marek Stępień, Witold Stępień, Justyna Stępień, Irena Czubak, Aleksandra i Adam Ościk, Jerzy Pobijanek, Eugenia Kalinowska, Edmund Schilf, Maria Ilkiewicz, Michał Klat, Magdalena Klat, Mateusz Klat, Ryszard Żak, Małgorzata Maj, Zofia Wolska, Zdzisław Langner, Jolanta Gieblewicz, Marek Gieblewicz, Stanisław Jakub Szczęśniaka, Jadwiga Żychalska, Zofia Irzyk, Barbara, Henryk i Marcin Daglis, Jadwiga Siuto, Teresa Olejniczak, Janina Kula, Izabela, Ilona i Daniel Stachurscy, Stanisław Polnau, Rozalia, Monika, Magdalena, Rafał, Michał i Sławomir Polnau, Zofia, Arkadiusz i Edward Dalek, Wanda Kozel, Jadwiga Jabłońska, Bogumiła i Henryk Kaniorscy, Barbara i Ryszard Janowscy, Anna Komorowska, Izabela, Bogusława i Wiesław Maciejczak, Jadwiga Klimczak, Helena Zglińska, Grzegorz Pawlak, Paulina i Walenty Jarmolińscy, Leszek Spakowski, Stanisława Spakowska, Elżbieta Kłys, Elżbieta i Zdzisław Kopcisz, Barbara i Remigiusz Kowalczyk, Stanisław Kopcisz, Małgorzata Łukasik, Dorota Włodarczyk, Mariola Lass, Grażyna i Irena Kmiołek, Magdalena Olczyk, Franciszek Stępień, Anna Masiewicz, Eugeniusz i Henryk Ziewieccy, Andrzej Antczak, Anna Stasiak, Sławomir Stasiak, Henryk Stasiak, Adam Stasiak, Jadwiga Stępień, Urszula, Józef, Jan i Paweł Krupeccy, Franciszek i Izabela Krawczyńscy, Waław Przysięccy, Robert Przysięcki, Ewa, Bogusława i Henryk Rózyccy, Stanisław Szczęśniak, Walenty Ciupiński, Jolanta i Norbert Lewandowscy, Kazimierz Olejnik, Krystyna Olejnik, Małgorzata Stępień, Marek Stępień, Witold Stępień wnieśli jednobrzmiące odwołania sporządzone według dwóch wzorów. W odwołaniach tych podnieśli następujące zarzuty:

a) zarzut negatywnego oddziaływania autostrady na nieruchomości, których odwołujący są właścicielami.

Okolo 58% tej grupy odwołujących się posiada nieruchomości położone poza wyznaczonymi w decyzji strefami oddziaływania autostrady. Niemal 9% odwołań zostało złożonych przez właścicieli nieruchomości, które w całości leżą w granicach lokalizacji, a więc będą podlegały wykupowi. Kolejne 3% odwołań dotyczy nieruchomości położonych częściowo w granicach lokalizacji, a sprawa całkowitego ich wykupu nie jest jeszcze ostatecznie przesądzona i będzie rozpatrywana indywidualnie w późniejszych etapach realizacji inwestycji.

Wobec powyższego jedynie część nieruchomości znajdzie się w określonym wstępnie zasięgu oddziaływania autostrady. Liczba ta ulegać będzie doprecyzowaniu na kolejnych etapach przygotowania, realizacji i eksploatacji inwestycji w efekcie:

- przyjęcia określonych rozwiązań projektowych ujmujących również urządzenia chroniące środowisko,
- spodziewanych korekt prognoz ruchowych,
- monitoringu środowiska w fazie eksploatacji autostrady.

b) zarzut, że raport oddziaływania na środowisko dla zmodyfikowanego wariantu zachodniego (który to wariant jest przedmiotem zaskarżonej decyzji) został sporządzony wadliwie, ponieważ przyjmował „zerowy ruch na węzłach”.

Przy sporządzaniu w/w opracowania wykorzystano dane ruchowe jedynie dla węzła „Brzeziny”, ponieważ tylko te dane były dostępne i zawarte w prognozie ruchu pojazdów do 2015 r. wykonanej przez brytyjską firmę GIBB. Skorzystano natomiast z pełnych analiz ruchowych dla międzywęzłowych odcinków autostrady. W rezultacie obliczono, że prognozowany zasięg występowania przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu dla terenów zabudowy mieszkaniowej w porze nocnej bez zastosowania zabezpieczeń akustycznych wynosić będzie ponad 200 m licząc od krawędzi jezdni. Zatem uwzględnienie nawet 30% ruchu pojazdów na łącznicach węzłów w stosunku do prognozowanego ruchu na międzywęzłowych odcinkach autostrady nie będzie miało istotnego wpływu na zasięg oddziaływania wyznaczony w opracowaniu. Należy również zauważyć, że sąsiedztwo węzłów w w/w raporcie wskazano jako miejsca, gdzie należy zastosować ekrany akustyczne oraz pasy zieleni izolacyjnej.

c) zarzut, że w treści decyzji nie znalazły się propozycje rozwiązania konfliktów społecznych w rejonie osiedla Olechów i Andrzejów, co jest uchybieniem wobec wskazań lokalizacyjnych nr 12/03 z 28 lutego 2003r.

d) zarzut, że organ wydający decyzję nie wziął udziału w żadnym ze spotkań zaproponowanych przez mieszkańców terenów sąsiadujących z autostradą.

Ustawa z 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (tekst jednolity Dz. U. Nr 110 z 2001 r., poz. 1192 ze zm.), która jest podstawą prowadzonego postępowania nie nakłada na organ wydający decyzję o ustaleniu lokalizacji autostrady obowiązku przeprowadzania konsultacji społecznych. Zgodnie z art. 21 ust. 3 w/w ustawy w prasie lokalnej ukazały się obwieszczenia o

wszczęciu przedmiotowego postępowania - w grudniu 1998r., a także w związku ze zmianą wniosku o wydanie przedmiotowej decyzji – ponownie w dniu 24 lutego 2004 r. W wyniku tych obwieszczeń do siedziby organu zgłosiło się wiele osób fizycznych oraz przedstawiciele instytucji i organizacji działających na terenie województwa, które otrzymały rzetelną informację na temat przebiegu planowanej inwestycji, granic jej lokalizacji itp. Osobom tym, na żądanie, udostępniano do wglądu zgromadzoną dokumentację oraz umożliwiano wykonywanie kopii. Wpłynęło również wiele wniosków pisemnych – zawierających prośby o przyspieszenie działań przy realizacji inwestycji, żądanie wykupu nieruchomości, jak i zawierających ogólny sprzeciw wobec budowy autostrady lub wobec budowy według zmodyfikowanego wariantu zachodniego.

Z pismami tymi zapoznano wnioskodawcę, co zaskutkowało w wielu przypadkach dokonaniem korekt przebiegu granicy lokalizacji autostrady (w rejonie węzłów „Brzeziny” i „Andrespol” oraz w miejscach planowanych skrzyżowań z innymi drogami).

W trakcie prowadzonego postępowania, tj. od grudnia 1998 r. odbyło się też szereg spotkań z władzami lokalnymi.

Ponadto w dniu 3 sierpnia 2004 r., w trybie art. 10 ustawy z 14 czerwca 1960r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2000r. Nr 98 poz. 1071 ze zm.) zorganizowano w siedzibie organu spotkanie z przedstawicielami organizacji i instytucji dopuszczonych do postępowania na prawach strony (protokół w aktach sprawy), którzy reprezentowali interesy społeczności lokalnej, zamieszkującej teren planowanej inwestycji i tereny sąsiadujące.

Z ogólnego podsumowania stanowisk osób zainteresowanych sprawą wynika, że wiele z nich oczekuje jak najszybszego zakończenia trwającego od kilku lat postępowania administracyjnego i wykupienia ich nieruchomości. Jest również duża grupa osób, które są przeciwnikami budowy autostrady w wariantcie będącym przedmiotem trwającego postępowania i zaspokojenie ich żądań może nastąpić tylko w sytuacji rezygnacji z budowy autostrady lub zmiany jej przebiegu. W związku z powyższym oraz z faktem, że przedmiotem postępowania w sprawie ustalenia lokalizacji autostrady nie jest wybór wariantu, podanie sposobu skutecznego rozwiązania wszystkich konfliktów społecznych nie było możliwe.

e) zarzut nie uwzględnienia w treści decyzji słusznego interesu obywateli i ochrony interesów osób trzecich.

W związku z nie wyszczególnieniem w odwołaniach jakie interesy obywateli zostały naruszone w decyzji Wojewody Łódzkiego trudno ustosunkować się do w/w zarzutu. Należy w tym miejscu zwrócić uwagę, że w części IV decyzji zawarto ustalenia wynikające z uwarunkowań ochrony środowiska, mające na celu również ochronę interesów osób trzecich, a w części V decyzji umieszczono zapisy nakazujące uwzględnienia szeregu uwarunkowań, mających na celu ochronę tych interesów przy sporządzaniu dokumentacji projektowej.

f) zarzut naruszenia w trakcie prowadzonego postępowania art. 7 i 77 Kpa oraz zarzut pominięcia w uzasadnieniu decyzji podstawowych okoliczności faktycznych sprawy, co jest naruszeniem art. 107 w/w Kodeksu.

Należy podkreślić, że Wojewoda Łódzki przeprowadził bardzo szczegółowe, niemal drobiazgowo, postępowanie dowodowe. W jego efekcie dokonał ustalenia stanu faktycznego z uwzględnieniem zarówno interesu społecznego, jak i słusznego interesu obywateli oraz rozstrzygnął jak w treści decyzji.

g) zarzut nie zbadania przez organ prowadzący postępowanie zasadności wyboru wariantu

Zgodnie z art. 21 ustawy o autostradach płatnych decyzję o ustaleniu lokalizacji autostrady wydaje się na wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, który zgodnie z art. 21 ust. 2 pkt 1 w/w ustawy zawierał m.in. mapę przedstawiającą proponowany przebieg autostrady w jednym, wybranym wariantcie. Opis podjętych przez różne organy władzy i instytucje działań, związanych z wyborem wariantu, przed przystąpieniem do sporządzenia dokumentacji do wniosku, zawiera uzasadnienie decyzji nr 8/2004, a także zgromadzona w toku prowadzonego postępowania dokumentacja.

h) wyszczególnienie argumentów przemawiających za wyborem wariantu wschodniego (przebiegającego w rejonie Andrespola), tj. m.in.: brak kolizji ze stacją rozrządową Łódź Olechów oraz z doliną rzeki Ner, zgodność z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, możliwość poprowadzenia autostrady w wykopie lub półwykopie itd.

Zgodnie z art. 25 ustawy o autostradach płatnych (...) przepisy o zagospodarowaniu przestrzennym nie mają zastosowania w sprawach dotyczących lokalizacji autostrad. Poprowadzenie autostrady w wykopie jest możliwe w każdym z wariantów - różne są jedynie uwarunkowania oraz koszty. Należy jednak zauważyć, że kwestia rozwiązań technicznych rozstrzygana jest dopiero w postępowaniu mającym na celu wydanie pozwolenia na budowę. Temat kolizji z doliną rzeki Ner oraz ze stacją rozrządową

Łódź-Olechów był m.in. przedmiotem dyskusji na spotkaniu, które miało miejsce 3 sierpnia 2004 r. i został szeroko omówiony w uzasadnieniu decyzji.

W uzupełnieniu dotychczas zebranego materiału dowodowego w zakresie uwarunkowań związanych z przejściem trasy autostrady przez dolinę rzeki Ner można stwierdzić, że pojawiający się w wielu odwołaniach temat kolizji, bez wskazania konkretnych dowodów na poparcie podnoszonych tez, jest zdecydowanie wyolbrzymiony. Obszar źródłowy rzeki Ner zlokalizowany był na terenie dawnej wsi Nery (skąd rzeka wzięła nazwę). Wraz z poważnym wylesieniem obszaru, szybszym spływem i intensywniejszym parowaniem wody opadowej z zabudowanych terenów miasta, a nade wszystko wysokim zużyciem wody dla potrzeb przemysłu i gospodarki komunalnej, drastycznie obniżył się poziom wód gruntowych.

Na skutek opisanych powyżej procesów pierwotne źródła rzeki Ner, które w okresie przedprzemysłowym (przed 1820 r.) zlokalizowane były w okolicach Stoków, przesunęły się znacznie na południe. Współczesne koryto rzeki zaczyna się przepustem w ul. Pomorskiej w Łodzi w km 136+337 na wysokości 241 m n.p.m. Rzeka charakteryzuje się tu brakiem stałego przepływu. Powtarzający się cyklicznie, w okresie wiosennym, przepływ okresowy obserwuje się dopiero na odcinku pomiędzy ul. Ziemiańską i Kolumny, tj. ok. km 127+000. Na północ od ul. Ziemiańskiej do terenów PKP – stacja Łódź-Olechów, gdzie koryto zanikło zupełnie oraz powyżej ul. Zakładowej, gdzie koryto utrzymywane jest głównie w celu bezpiecznego odprowadzenia wód z odwadniaków istniejącej magistrali wodociągowych oraz z dróg i terenów kolejowych, naturalne niewielkie przepływy występują sporadycznie, co kilka, a nawet, co kilkanaście lat w okresie wiosennym, w warunkach nagłych odwilży i tylko po szczególnie śnieżnych zimach. Biorąc zatem po uwagę historyczne doniesienia o źródłach Neru, nastąpiło skrócenie biegu rzeki o ok. 10 km.

Charakteryzując natomiast dolinę na północ od ul. Rokicińskiej należy stwierdzić, iż mamy do czynienia z doliną suchą, w niewielkim stopniu przekształconą morfologicznie, często z brakiem wyraźnie zaznaczonego koryta rzeki. Na niektórych odcinkach w górnej części zlewni doszło do częściowej zabudowy doliny np. w Andrzejowie na stosunkowo krótkim odcinku w rejonie ul. Rokicińskiej. Dalej dolina zachowuje naturalny charakter i jest wykorzystywana rolniczo. Głównym czynnikiem przekształcającym są nasypy dróg i ulic przegradzające dolinę. Intensywna degradacja doliny związana jest z przebiegiem linii kolejowych oraz stacji Łódź – Olechów.

Generalnie rzecz biorąc w górnej części zlewni koryto rzeki zanikło albo znajduje się w złym stanie i wymaga odbudowy. Jednakże zgodnie z Projektem Generalnym Rzeki

Ner, sporządzonym przez władze lokalne, odbudowa taka miałaby na celu głównie bezpieczne odprowadzenie wód deszczowych z tej części zlewni, szczególnie w obliczu planowanej budowy dróg wiążących Łódź z projektowanymi autostradami A-1 i A-2.

i) zarzut oparcia głównego dojazdu do węzła „Andrespol” na ul. Rokicińskiej, która już w chwili obecnej jest bardzo ruchliwa, a dodatkowo przebiega przez tereny silnie zurbanizowane.

Lokalizacja węzła „Andrespol” uzyskała pozytywną opinię władz lokalnych, które przystąpiły już do sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla terenów sąsiadujących z planowaną autostradą. Przedmiotem tych planów będą również zagadnienia związane z obsługą komunikacyjną tej części miasta.

j) zarzut, że planowana inwestycja będzie się wiązała z koniecznością likwidacji lasów o łącznej powierzchni 10 ha.

W projektowanym pasie drogowym i w strefie oddziaływania znajdują się w większości lasy prywatne, ale również lasy państwowe. Na terenie tym brak terenów leśnych o wartościowym, zróżnicowanym gatunkowo i wiekowo drzewostanie. Średnia wieku drzewostanów wynosi 50 lat. Są to więc siedliska w średniej klasie wieku. Wiek drzewostanów określa mniejszą ich wartość przyrodniczą w przeciwieństwie do starodrzewu, gdzie w pełni wykształcona jest roślinność dna lasu. Ponadto stare drzewostany chętniej zagospodarowywane są przez zwierzęta dziko żyjące, utrwalające tereny swojego bytowania. 70% lasu przeznaczonego do wyłączenia z produkcji leśnej stanowią bory świeże, a 20% - bory mieszane. Podstawowym gatunkiem dla tych siedlisk jest sosna, w mniejszym stopniu brzoza, sporadycznie dąb. Są one typowe przy zalesianiu najsłabszych, nieopłacalnych gruntów rolnych. Użytkowanie tych lasów daleko odbiega od zasad hodowlanych. W większości przypadków lasów prywatnych prowadzona jest gospodarka wybiórcza, tzn. wycinane są gatunki przyszłościowe, a pozostawiane negatywne. Wylesienia dokonywane na trasie budowy autostrady będą rekompensowane nowymi pasami zadrzewień, stanowiącymi zielen izolacyjną. Również istniejące w otoczeniu pasa drogowego tereny zadrzewione wykorzystane mogą być jako naturalna bariera ograniczająca rozprzestrzenianie się zanieczyszczeń w środowisku.

k) zarzut bagatelizowania wyników śledztwa oraz zeznań świadków kaźni robotników przymusowych zatrudnianych przy budowie linii kolejowej w czasie II wojny światowej.

Temat ten został wnikliwie rozpoznany przez organ I instancji, co znalazło odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji, a akta sprawy zawierają korespondencję z Instytutem Pamięci Narodowej oraz opracowanie prof. Poklewskiego poświęcone temu zagadnieniu.

l) zarzut zlokalizowania autostrady w odległości zaledwie 30 m od zabudowań osiedla.

Pas pod planowaną inwestycję rezerwuje się w takiej szerokości, która pozwoli na swobodną realizację obiektów inżynierskich, dróg gospodarczych, urządzeń ochrony środowiska, pasów zieleni izolacyjnej itp. Ponadto w części V decyzji zawarto zapis nakazujący uwzględnienie interesów osób trzecich w dalszych pracach projektowych.

Pani Stefania Wąsik podniosła w swym odwołaniu następujące zarzuty:

- a) zarzut, że decyzja nie określa zasięgu oddziaływania autostrady i nie ustala sposobu zagospodarowania terenów przyległych do autostrady,
- b) zarzut, że decyzja nie określa sposobów realizowania prawa własności na nieruchomości położonej w bezpośrednim sąsiedztwie węzła „Brzeziny”,
- c) zarzut nie uwzględnienia wniosków zgłaszanych na zebraniach przed wydaniem wskazań lokalizacyjnych, czym organ wydający decyzję naruszył art. art. 6, 7, 8, 9, 10 i art. 77 kodeksu postępowania administracyjnego,
- d) zarzut naruszenia art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego, polegający na braku wyczerpującego uzasadnienia decyzji.

Odwołująca się wniosła również sprzeciw wobec zlokalizowania wjazdu na autostradę w odległości ok. 2 m od istniejącego domu mieszkalnego i złożyła wniosek o objęcie wykupem całej nieruchomości wraz z naniesieniami lub przeznaczenie jej na obiekty obsługi autostrady.

Odnosząc się do zarzutów stawianych decyzji Wojewody Łódzkiego przez Panią Stefanię Wąsik należy stwierdzić, co następuje.

Żaden z zarzutów nie zasługuje na uwzględnienie:

- a) w części IV decyzji Wojewody Łódzkiego określono szerokości stref oddziaływania autostrady oraz ogólne ograniczenia w ich zagospodarowaniu, które należy uwzględnić w dalszych pracach projektowych,

b) decyzja o ustaleniu lokalizacji autostrady nie zastępuje miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i nie określa sposobu wykorzystania poszczególnych nieruchomości położonych w sąsiedztwie autostrady,

c) odwołująca się nie przytoczyła treści wniosków, zgłaszanych na zebraniach, które nie zostały uwzględnione w zaskarżanej decyzji,

d) zarzut braku wyczerpującego uzasadnienia zaskarżonej decyzji jest oczywiście bezzasadny i nie znajduje potwierdzenia w treści decyzji.

Odnosząc się do ostatniego z zarzutów należy podkreślić, iż sprawa ewentualnego wykupu nieruchomości skarżącej lub ewentualnej zmiany jej przeznaczenia nie jest przedmiotem postępowania mającego na celu wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji autostrady.

Pani Jadwiga Stępień podniosła w swym odwołaniu następujące zarzuty:

a) zarzut, że decyzja nie określa zasięgu oddziaływania autostrady i nie ustala sposobu zagospodarowania terenów przyległych do autostrady,

b) zarzut, że decyzja nie określa sposobów realizowania prawa własności na nieruchomościach położonych w bezpośrednim sąsiedztwie autostrady,

c) zarzut nie uwzględnienia wniosków zgłaszanych na zebraniach przed wydaniem wskazań lokalizacyjnych, czym organ wydający decyzję naruszył art. art. 6, 7, 8, 9, 10 i art. 77 kpa,

d) decyzja nie posiada wyczerpującego uzasadnienia, w związku z tym nie spełnia przesłanek wskazanych w art. 107 § 3 kpa,

e) sprzeciw wobec planowanemu wykupowi jedynie części nieruchomości.

Żaden z zarzutów nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do podniesionych zarzutów należy w całości podtrzymać argumentację przytoczoną wyżej w odniesieniu do zarzutów Pani Stefani Wąsik.

Ewentualny wykup nieruchomości Pani Jadwigi Stępień nie jest przedmiotem postępowania mającego na celu wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji autostrady. Należy jednakże zauważyć, że numeracja działek podana w odwołaniu jest inna niż zawarta na załącznikach graficznych do decyzji oraz w Łódzkim Systemie Informacji o Terenie. Jedynie niewielkie fragmenty trzech działek, niezbędnych do przebudowy ul. Wieńcowej leżą w granicach lokalizacji autostrady. Jednakże tych nieruchomości skarżąca nie wyszczególniła w odwołaniu. Pozostałe działki leżą w III strefie uciążliwości, tj. 180 do 250 m od zewnętrznej krawędzi jezdni autostrady.

Pani Teresa Olejniczak zawarła w swym odwołaniu wniosek o objęcie granicą lokalizacji autostrady nieruchomości będącej jej własnością z powodu negatywnego

oddziaływania na środowisko planowanej inwestycji (nieruchomość znajduje się w strefach od 20-60 m oraz od 60-180 m od granicy jezdni).

Należy jeszcze raz podkreślić, że sprawa wykupu nieruchomości nie jest przedmiotem postępowania w przedmiocie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji autostrady.

W swym odwołaniu Pani Anna Komorowska wyraziła sprzeciw wobec objęcia wykupem całości nieruchomości będącej jej własnością z powodu zmiany granicy lokalizacji inwestycji w węźle „Andrespol”. Według wcześniej wydanych, a uchylonych wyrokiem NSA decyzji o ustaleniu lokalizacji A-1 część nieruchomości, gdzie obecnie znajduje się dom mieszkalny oraz firma (z branży motoryzacyjnej) znajdowały się poza granicą lokalizacji.

Odnosząc się do sprzeciwu Pani Anny Komorowskiej należy stwierdzić, że sprawy wykupu nieruchomości nie są przedmiotem postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją i w związku z tym będą rozstrzygane na późniejszych etapach inwestycji. Jeśli przy opracowaniu projektu budowlanego możliwe będzie znalezienie rozwiązania, zgodnego z obowiązującymi przepisami w sprawie warunków techniczno-budowlanych dotyczących autostrad, a polegającego na uniknięciu kolizji z łącznicami, węzłem i ul. Rokicińską, to możliwe będzie pozostawienie części działki dotychczasowemu właścicielowi.

Odwołania Pana Grzegorza Pawlaka i Państwa Barbary i Ryszarda Janowskich zawierały wnioski o objęcie wykupem całości nieruchomości, będących własnością odwołujących się.

Odwołanie Państwa Bogumiły i Henryka Kaniorskich zawierało wniosek o objęcie granicą lokalizacji autostrady nieruchomości będącej ich własnością z powodu negatywnego oddziaływania na środowisko planowanej inwestycji.

Odnosząc się do tych odwołań należy podkreślić, że sprawy wykupu nieruchomości nie są przedmiotem postępowania zakończonego decyzją Wojewody Łódzkiego z 17 września 2004 r. i w związku z tym wnioski odwołujących się będą rozstrzygane indywidualnie na późniejszych etapach inwestycji.

Państwo Barbara i Zenon Maj podnieśli w swym odwołaniu następujące zarzuty:

- a) pozostawienia nieruchomości poza granicą lokalizacji, w bezpośrednim sąsiedztwie autostrady, węzła „Brzeziny” i drogi krajowej nr 72, co spowoduje, że będzie ona pod negatywnym wpływem zanieczyszczeń i wibracji, a planowane zabezpieczenia będą nieskuteczne,
- b) zarzut nieuwzględnienia w decyzji negatywnego oddziaływania drogi krajowej nr 72,
- c) zarzut braku uwzględnienia w dokumentacji złożonej wraz z wnioskiem negatywnego oddziaływania drogi krajowej nr 72 (wiaduktu), autostrady i wjazdu na autostradę,

- d) zarzut, iż lokalizacja autostrady spowodowała spadek wartości nieruchomości i uniemożliwiła jej zbycie,
- e) wniosek o objęcie granicą wykupu całości nieruchomości będących własnością skarżących.

Odnosząc się do odwołania należy po raz kolejny stwierdzić, że sprawy wykupu nieruchomości, wyboru rozwiązań technicznych oraz zastosowania urządzeń ograniczających negatywne oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia nie są przedmiotem postępowania zakończonego decyzją nr 8/2004 i w związku z tym będą rozstrzygane na późniejszych etapach inwestycji.

Pan Zdzisław Kisiel i Stanisław Kisiel złożyli jednobrzmiące odwołania, w których zawarli następujące zarzuty:

- a) zarzut wydania decyzji bez wyjaśnienia wszystkich okoliczności faktycznych, a więc z naruszeniem art. art. 7 i 77 Kpa oraz pominięcia w uzasadnieniu podstawowych okoliczności sprawy, a więc wbrew art. 107 Kodeksu,
- b) nie uwzględnienie słusznego interesu obywateli, co jest naruszeniem art. 22 ust. 1 pkt 5 ustawy o autostradach płatnych,
- c) zarzut naruszenia art. art. 64, 76 i 74 Konstytucji,
- d) naruszenie § 98 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 16 stycznia 2002r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących płatnych autostrad, który mówi, że autostrada i urządzenia z nią związane powinny być wybudowane w sposób nie pogarszający stanu bezpieczeństwa ludzi, obiektów budowlanych i terenów znajdujących się w sąsiedztwie,
- e) wniosek o uchylenie decyzji nr 8/2004,
- f) wniosek o zmianę linii wykupu w taki sposób, aby nieruchomości będące własnością skarżących podlegały w całości wykupowi,
- g) raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i zdrowie ludzi oparto na założeniu, że na węzłach będzie „ruch zerowy”,
- h) zarzut nie uzasadnienia w treści decyzji wyboru wariantu przebiegu autostrady,
- i) zarzut wyboru lokalizacji węzła w rejonie zurbanizowanym, podczas gdy 300m dalej znajdują się obszary nie zainwestowane,
- j) zarzut wyboru najdroższego w realizacji wariantu lokalizacji węzła,
- k) zarzut lokalizacji ronda przy węźle w miejscu przepustu, co zakłóci gospodarkę wodną w tym rejonie i będzie skutkować zalewaniem piwnic w okolicznych domach,
- l) zarzut, że w treści decyzji nie znalazły się propozycje rozwiązania konfliktów społecznych w rejonie węzłów, co jest uchybieniem wobec wskazań lokalizacyjnych nr 12/03 z 28 lutego 2003 r.,

- l) zarzut oparcia głównego dojazdu na autostradę na ul. Brzezińskiej, w rejonie zurbanizowanymi za pośrednictwem unikatowego skrzyżowania w Nowosolnej,
- m) nieuwzględnienie w sporządzonych opracowaniach z zakresu ochrony środowiska skutków potencjalnych sytuacji awaryjnych, w tym z udziałem pojazdów przewożących substancje niebezpieczne (np. ze stacji paliw w Koluszkach),
- n) zarzut pozostawienia zabudowań w bezpośrednim sąsiedztwie węzła i drogi krajowej nr 72 (na wiadukcie) i przedłożenie interesu społecznego nad interes właścicieli nieruchomości położonych w tym rejonie, co jest niezgodne z Konstytucją.

Odnosząc się do powyższych zarzutów należy w całości powtórzyć i podtrzymać argumentację przytoczoną w części uzasadnienia niniejszej decyzji, odnoszącej się do jednobrzmiących odwołań przeważającej części odwołujących się.

Zarząd Osiedla Andrzejów w swym odwołaniu podniósł następujące zarzuty:

- a) zarzut naruszenia art. 74 ust. 1 Konstytucji mówiący o tym, że władze publiczne prowadzą politykę zapewniającą bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom.
- b) zarzut naruszenia art. 68 ust. 4 Konstytucji, z którego wypływa obowiązek władz publicznych zapobiegania negatywnym dla zdrowia ludzi skutkom degradacji środowiska.
- c) zarzut nie umieszczenia w decyzji zapisów nakładających na inwestorze obowiązku uwzględnienia w projekcie budowlanym konkretnych rozwiązań technicznych. O wyborze poprowadzenia autostrady w wykopie lub na estakadzie powinna natomiast przesądzić opinia rzeczoznawców. Pozostawienie możliwości wyboru rozwiązań technicznych do etapu udzielania pozwolenia na budowę jest nieprawidłowe. Zarząd stoi na stanowisku, że korzystniejsze ze względów ochrony zdrowia mieszkańców i środowiska byłoby poprowadzenie autostrady w wykopie.

Odnosząc się do stawianych zarzutów należy podkreślić, iż rozdział IV zaskarżonej decyzji określa warunki wynikające z ochrony środowiska.

Zgodnie z art. 22 ust. 1 pkt 3 ustawy o autostradach płatnych (...) decyzja o ustaleniu lokalizacji autostrady powinna określać jedynie warunki techniczne realizacji autostrady. Zaskarżona decyzja Wojewody Łódzkiego uwzględnia te warunki w części III sentencji.

Stowarzyszenie „OBYWATEL” i Obywatelski Ruch Ekologiczny wniosły jednobrzmiące odwołania, w których podniosły:

- a) zarzut naruszenia przez organ w toku prowadzonego postępowania art. art. 7 i 77 Kpa, ponieważ nie rozpatrzył całego materiału dowodowego dostępnego w sprawie, a jednocześnie znaczącego dla jej rozstrzygnięcia oraz zarzut naruszenia art. 107 Kodeksu w związku z

niewwzględnieniem w uzasadnieniu decyzji argumentów przemawiających za wyborem danego wariantu autostrady.

b) zarzut nie zbadania przez Wojewodę zasadności przeprowadzenia każdego z wariantów przebiegu autostrady przed wydaniem decyzji. Decyzja o ustaleniu lokalizacji autostrady powinna być wydana dla wariantu najwłaściwszego przy uwzględnieniu kryteriów interesu społecznego i słusznego interesu obywateli.

Odpowiadając na te zarzuty należy podkreślić, że przedmiotem postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji autostrady nie jest wybór wariantu. Rozstrzygnięcie natomiast podejmuje się na podstawie przedstawionego przez inwestora wniosku, który zgodnie z art. 21 ust. 2 pkt 1 ustawy o autostradach płatnych zawiera m.in. mapę przedstawiającą proponowany przebieg autostrady.

Odwołania zawierały również:

c) zarzut naruszenia art. 22 ust. 1 pkt 5 ustawy o autostradach płatnych.

Zarzut jest niezasadny - wymagania dotyczące ochrony interesów osób trzecich zawiera część IV i V decyzji.

d) zarzut, że raport oddziaływania na środowisko dla zmodyfikowanego wariantu zachodniego (będącego przedmiotem zaskarżonej decyzji) został opracowany dla zerowego ruchu na węzłach.

Bezzasadność tego zarzutu została wykazana wcześniej, gdyż był on wspólny dla wielu odwołań.

e) zarzuty dotyczące rzetelności wykonania „Inwentaryzacji przyrodniczej”.

Zauważyć należy, że obowiązujące przepisy prawa nie precyzują zakresu tematycznego oraz metodyki sporządzania tego typu opracowań. Podstawą do wykonania „Inwentaryzacji przyrodniczej” były wskazania lokalizacyjne nr 12/03 z 28 lutego 2003 r. wydane przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji po uzyskaniu wymaganych prawem opinii i uzgodnień. Stanowią one, że inwentaryzacja przyrodnicza powinna być przeprowadzona dla „terenów o najwyższych walorach przyrodniczych i krajobrazowych” z określeniem „rzadkich i zagrożonych ekosystemów i gatunków zgodnie z Rozporządzeniami Ministra Środowiska: z 11 września 2001 r. w sprawie określenia listy gatunków roślin rodzimych dziko występujących objętych ochroną gatunkową ścisłą i częściową i z dnia 26 września 2001 r. w sprawie określenia listy gatunków zwierząt rodzimych dziko występujących objętych ochroną gatunkową ścisłą i częściową, a także Dyrektyw 92/43/EWG w sprawie siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory. Wobec nie stwierdzenia występowania w/w siedlisk na terenie objętym „Inwentaryzacją przyrodniczą” nie wykonano

szczegółowej inwentaryzacji ilościowej. Przedmiotowe opracowanie zawiera natomiast załączniki graficzne, na których oznaczono tereny wszystkich skupisk roślinności w pasie o szerokości 500 m oraz spisy wszystkich gatunków zwierząt i roślin, występujących na obszarze objętym inwentaryzacją.

f) zarzut nie zidentyfikowania korytarzy ekologicznych przeciętych przez autostradę, co jest uchybieniem wobec wskazań lokalizacyjnych nr 12/03 z 28 lutego 2003 r.

Zgodnie z wykonaną „Inwentaryzacją przyrodniczą (...)” planowana inwestycja przetnie dwie, słabo zaznaczone w krajobrazie, formy dolinne: rzeki. Miazgi i rzeki. Ner. Doliny te nie są objęte ochroną przyrodniczą i ich znaczenie dla zachowania różnorodności biologicznej ma lokalny charakter. Wobec powyższego traktowanie ich jako korytarzy ekologicznych jest nieuzasadnione. Tym niemniej warunki określone w części IV decyzji o ustaleniu lokalizacji autostrady sprzyjają ochronie zidentyfikowanych obszarów dolinnych.

g) zarzut nie zaproponowania w decyzji sposobów rozwiązania konfliktów społecznych w rejonie osiedla Olechów i Andrzejów.

Bezzasadność tego zarzutu została wykazana wcześniej, gdyż był on wspólny dla wielu odwołań.

h) wydanie decyzji z naruszeniem art. 32 ust. 3 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Przedmiotowe postępowanie prowadzone jest na podstawie przepisów obowiązujących w dacie złożenia wniosku, tj. 17 listopada 1998 r. Organ nie był więc obowiązany do prowadzenia postępowania w sprawie ocen oddziaływania na środowisko, do czego zobowiązywały przepisy, które weszły w życie później. Pomimo tego w dniu 24 lutego 2004 r. w prasie lokalnej i na tablicach ogłoszeń właściwych, ze względu na lokalizację autostrady, urzędów gmin umieszczono obwieszczenia Wojewody Łódzkiego informujące o toczącym się postępowaniu i umieszczeniu danych dotyczących wniosku w publicznie dostępnym wykazie.

i) zarzut pominięcia w decyzji zagadnienia niezgodności wariantu autostrady będącego przedmiotem postępowania z obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, co uchybia treści wyroku NSA z 6 listopada 2000 r.

Należy zwrócić uwagę na fakt, że przedmiotowy wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego został wydany w innej sytuacji faktycznej. Oprócz zaleceń, przytoczonych przez skarżącego, NSA nakazał również uzupełnienie wskazań lokalizacyjnych z 25 sierpnia 1995 r. o zmodyfikowany wariant zachodni autostrady. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji podjął więc działania, o których mowa

w art. 19 i 20 ustawy o autostradach płatnych, a więc wystąpił o odpowiednie opinie, w tym m.in. do władz lokalnych. W związku z tym, że zgodnie z ustawą o samorządzie gminnym do zadań własnych gminy należą sprawy ładu przestrzennego, to właśnie jednostki samorządu terytorialnego miały prawo wypowiadać się w sprawie lokalizacji autostrady w kontekście ustaleń obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. W efekcie tych działań w dniu 28 lutego 2003 r. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji wydał wskazania nr 12/03 na budowę zmodyfikowanego wariantu zachodniego na odcinku od węzła „Brzeziny” do węzła „Romanów”.

j) zarzut rozbieżności danych dotyczących ilości domów przewidywanych do wyburzenia we wschodnim wariantcie przebiegu autostrady.

Wymogi dotyczące wniosków o ustalenie lokalizacji autostrady nie określają obowiązku identyfikowania liczby budynków mieszkalnych przewidzianych do wyburzenia. Należy jednak zauważyć, że w pismach władz wojewódzkich i lokalnych, będących w aktach sprawy, liczba domów przewidzianych do wyburzenia różni się, ponieważ analizie były poddawane różne odcinki autostrady w obszarze jednostek administracyjnych, których granice ulegały zmianie.

k) argumenty przemawiające za przeprowadzeniem autostrady w wariantcie wschodnim, m.in. brak kolizji ze stacją Łódź – Olechów, gdzie przeładowywane są ładunki niebezpieczne, kolizja z doliną rz. Ner itd.

l) zarzut uwzględnienia w decyzji jedyne go dojazdu do węzła „Andrespol” – za pośrednictwem ul. Rokicińskiej, która przebiega przez zurbanizowane tereny i już w chwili obecnej jest bardzo ruchliwa.

ł) zarzut, że budowa autostrady będzie się wiązała z likwidacją lasów o łącznej powierzchni 10ha.

m) zarzut bagatelizowania wyników śledztwa oraz zeznań świadków kaźni robotników przymusowych zatrudnianych przy budowie linii kolejowej w czasie II wojny światowej.

Bezzasadność tych zarzutów została wykazana wcześniej, gdyż były one wspólne dla wielu odwołań.

n) zarzut, że na terenach zamieszkiwanych przez prawie trzy tysiące osób świadomie i celowo dokonuje się kumulacji kilku uciążliwości.

o) wątpliwości i zarzuty związane z pismem Najwyższej Izby Kontroli ze stycznia 1995r.

Najwyższa Izba Kontroli 24 stycznia oraz 10 maja 1995 r. poinformowała ówczesnego Wojewodę o przeprowadzonej kontroli dotyczącej stanu przygotowań do realizacji rządowego programu budowy autostrad w Polsce (w tym również w woj. łódzkim). W odpowiedzi Wojewoda Łódzki pismami z 20 lutego i 17 czerwca 1995 r. ustosunkował się do powyższych pism NIK oraz. podkreślił m.in., że skuteczny nadzór nad obrotem terenami skarbu państwa w granicach pasa drogowego przyszłych autostrad będzie możliwie dopiero z chwilą ustalenia lokalizacji autostrad w drodze decyzji. Należy w tym miejscu dodać, że wówczas dla autostrady A-1 przygotowywano dopiero wskazania lokalizacyjne, które wydano 28 sierpnia 1995 r. Pierwszą decyzję w sprawie ustalenia lokalizacji autostrady w granicach byłego woj. łódzkiego wydano dopiero w połowie 1996 r.(dla odcinka autostrady A-2).

Stowarzyszenie „Bezpieczna Autostrada” w swoim odwołaniu podniosło następujące zarzuty:

a) zarzut, że raport oddziaływania na środowisko dla zmodyfikowanego wariantu zachodniego (który to wariant jest przedmiotem zaskarżonej decyzji) został sporządzony wadliwie, ponieważ przyjął „zerowy ruch na węzłach”.

b) zarzut, że w treści decyzji nie znalazły się propozycje rozwiązania konfliktów społecznych w rejonie osiedla Olechów i Andrzejów, co jest uchybieniem wobec wskazań lokalizacyjnych nr 12/03 z 28 lutego 2003r.

c)zarzut, że organ wydający decyzję nie wziął udziału w żadnym ze spotkań zaproponowanych przez mieszkańców terenów sąsiadujących z autostradą.

d)zarzut nie uwzględnienia w treści decyzji słusznego interesu obywateli i ochrony interesów osób trzecich.

e)zarzut naruszenia w trakcie prowadzonego postępowania art. art. 7 i 77 kodeksu postępowania administracyjnego oraz zarzut pominięcia w uzasadnieniu decyzji podstawowych okoliczności faktycznych sprawy, co jest naruszeniem art. 107 kpa.

f)zarzut nie zbadania przez organ prowadzący postępowanie zasadności wyboru wariantu.

g)wyszczególnienie argumentów przemawiających, zdaniem odwołujących się, za wyborem wariantu wschodniego (przebiegającego w rejonie Andrespoła), tj. brak kolizji ze stacją rozrządową Łódź Olechów oraz z doliną rz. Ner, zgodność z miejscowymi planami

zagospodarowania przestrzennego, możliwość poprowadzenia autostrady w wykopie lub półwykopie itd.

h)zarzut oparcia w decyzji głównego dojazdu do węzła „Andrespol” jedynie na ul. Rokicińskiej, która już w chwili obecnej prowadzi bardzo duży ruch samochodowy przez tereny zurbanizowane.

i)zarzut, że planowana inwestycja będzie się wiązała z koniecznością likwidacji lasów o łącznej powierzchni 10 ha.

j)zarzut bagatelizowania wyników śledztwa oraz zeznań świadków kaźni robotników przymusowych zatrudnianych przy budowie linii kolejowej w czasie II wojny światowej.

k)zarzut zlokalizowania autostrady w odległości zaledwie 30 m od zabudowań osiedla.

Bezzasadność tych zarzutów została wykazana wcześniej, gdyż były one wspólne dla wielu odwołań.

l)zarzut dotyczący rzetelności wykonania „Inwentaryzacji przyrodniczej”

Odpowiedź na ten zarzut została zawarta w odpowiedzi na zarzut e), wspólny dla odwołań Stowarzyszenia „OBYWATEL” i Obywatelskiego Ruchu Ekologicznego.

Odwołanie Zarządu Pracowniczego Ogrodu Działkowego „KOLEJARZ – OLECHÓW” zawierało następujący zarzut:

a)sprzeciw wobec budowy autostrady w wariantcie będącym przedmiotem decyzji nr 8/2004 ze względu na jej negatywne oddziaływanie na tereny ogrodów działkowych o charakterze rekreacyjno - wypoczynkowym.

Należy zauważyć, że przedmiotowe ogrody działkowe jedynie w niewielkim fragmencie leżą w strefie 60-180 m od krawędzi jezdni autostrady. Należy w tym miejscu powtórzyć, że rzeczywisty zasięg oddziaływania autostrady możliwy będzie do ustalenia na późniejszych etapach realizacji inwestycji.

Odwołanie Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad zawierało następujące zarzuty stawiane decyzji Wojewody Łódzkiego:

a)zarzut nie sprecyzowania zakresu zobowiązania zapisanego w pkt 5 części III decyzji.

Organ odwoławczy w toku prowadzonego postępowania stwierdził, że w części III decyzji, na str. 3, wyszczególniono przepisy prawa, które precyzują zakres zobowiązania. Spis ten zawiera również rozporządzenie Ministra Infrastruktury, na które powołuje się Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad w uzasadnieniu odwołania.

b)zarzut niewłaściwego nałożenia obowiązku określenia granic obszaru ograniczonego użytkowania w projekcie budowlanym.

Zarzut ten jest zasadny - organ odwoławczy w sentencji niniejszej decyzji orzekł zgodnie z żądaniem odwołującego się.

c) zarzut bezzasadnego nałożenia w części IV decyzji obowiązku, aby projekt budowlany zawierał rozwiązania techniczne zapewniające m.in. wyeliminowanie możliwości zakłócenia stosunków wodnych.

Zarzut ten jest zasadny - organ odwoławczy w sentencji niniejszej decyzji orzekł zgodnie z żądaniem odwołującego się.

d)zarzut nie umieszczenia w decyzji zapisów, że strefy ponadnormatywnego oddziaływania, wyszczególnione we wskazaniach lokalizacyjnych mają charakter „szacunkowy” oraz że w strefie I oprócz pasów zieleni izolacyjnej mogą znaleźć się także „inne urządzenia ochrony środowiska”.

Zarzut ten jest zasadny - organ odwoławczy w sentencji niniejszej decyzji orzekł zgodnie z żądaniem odwołującego się.

Biorąc powyższe pod uwagę, organ odwoławczy orzekł, jak na wstępie.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji. Na decyzję przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Ministra Infrastruktury, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Z upoważnienia
Ministra Infrastruktury
Andrzej Bratkowski
Podsekretarz Stanu”

Decyzję powyższą uważa się za doręczoną po upływie 14 dni od dnia ukazania się niniejszego obwieszczenia.